

Tweede Eemnesser dictee

auteur: Gerard Wortel

Eemnes afficheert zich als een joviale, coöperatieve en tolerante Eemlandse gemeente, die met een inwonertal van achtduizend achthonderdvijfentwintig zielen allesbehalve het imago ambieert van een disharmonieuze bevolkingsgroep, alhoewel er au fond altijd wel colliderende elementen de kop opsteken die zich als ongeleide jandoedels manifesteren.

Met een bestuur van somtijds elkaar bekijvende c.q. bakkeleiende raadsleden en wethouders, die dientengevolge dazend door de raadzaal [raadszaal] rollebollen en die politiek-ideologisch bijwijken reuzemooie beloftes doen waarmee zij hun electoraat in een kortstondige aanvlijende houdgreep houden, beoogt Eemnes over voldoende bestuurskracht te beschikken om zich als een autarchie te kunnen handhaven.

Deze archaïsche opvatting over zelfstandigheid valt te prijzen, ware het niet dat de facto ten gevolge van het megalomane fabuleren in de burelen van de provincie Noord-Holland een andere epoche is aangebroken, waarin de gemeente Eemnes ze waarschijnlijk voor wat betreft haar zijn authenticiteit de bout kan hachelen en een fusie onafwendbaar lijkt.

God verhoede echter een herindeling met Bunschoten en Spakenburg, in het kielzog waarvan kraplap, jak en boezeroen hier hun entree maken, Het Dikke Torentje weer geconfisqueerd wordt door de gereformeerden, de Nederlands-hervormden of welke gezindte dan ook en het vrouw-zijn niets anders symboliseert dan dat zij tot sint-juttemis achter het aanrecht moet staan om vanuit dat ennui dagelijks het huisraad meticuleus te frotteren tot het oogverblindend glanst.

Hotemetoten en hun adepten die boud en emfatisch durven te beweren dat Eemnes beter met de Gooise dorpen Laren en Blaricum zou kunnen samengaan, moeten dit broodjeaapverhaal maar eens factchecken op een Koningsdag in Laren, waar het ringsteken niet langer op een fjord, arabier of Friese hengst plaatsvindt, maar waar gebronsde dames het spel beoefenen vanuit hun cabriolet of japper, met op de achterbank een doorgefokte golden retriever.

Voornoemde controverses en het anders-zijn ten spijt, houdt Eemnes – autonoom of niet – de cultuurverschillen niet buiten haar zijn gemeentegrens aangezien zij zich louter vanwege een ethisch en cordiaal appel op haar zijn solidariteit niet kan onttrekken aan de opvang van vluchtelingen, of die nu een kraplap of een hidjab dragen.